

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

31 marca

№ 24.

Rok 1936.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.:** 193—Skarbu z dnia 19 lutego 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych o klasyfikacji gruntów pod lasami 464
- 194—Skarbu z dnia 28 marca 1936 r. o wypuszczeniu I serji 4% państwowej renty złotej 465
- 195—Skarbu z dnia 28 marca 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnem pracowników „Polskiego Monopolu Tytoniowego”, „Państwowego Monopolu Spirytusowego” i „Polskiego Monopolu Solnego” 467

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- Poz.:** 196—z dnia 28 stycznia 1936 r. w sprawie złożenia przez Chiny dokumentu ratyfikacyjnego konwencji o polepszeniu losu rannych i chorych w armjach czynnych z dnia 27 lipca 1929 r. 468
- 197—z dnia 28 stycznia 1936 r. w sprawie złożenia przez Chiny dokumentu ratyfikacyjnego konwencji, dotyczącej traktowania jeńców wojennych z dnia 27 lipca 1929 r. 469
- 198—z dnia 12 lutego 1936 r. w sprawie złożenia przez Kanadę dokumentu ratyfikacyjnego konwencji o uregulowaniu połowu wielorybów z dnia 24 września 1931 r. 469
- 199—z dnia 14 lutego 1936 r. w sprawie przystąpienia Nikaragui do międzynarodowej konwencji o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi z dnia 30 września 1921 r. 469
- 200—z dnia 11 marca 1936 r. w sprawie złożenia przez Egipt i Japonję dokumentów ratyfikacyjnych międzynarodowej konwencji sanitarnej z dnia 21 czerwca 1926 r. 469
- 201—z dnia 11 marca 1936 r. w sprawie złożenia przez San Domingo dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej z dnia 9 grudnia 1932 r. 470
- 202—z dnia 11 marca 1936 r. w sprawie złożenia przez Włochy dokumentu ratyfikacyjnego konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy i protokołu z dnia 20 kwietnia 1929 r. 470

193.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 lutego 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych o klasyfikacji gruntów pod lasami.

Na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 203) zarządzam co następuje:

§ 1. Przy zaliczaniu gruntów pod lasami do odpowiednich klas stosuje się — oprócz przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 lipca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 340) — przepisy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. (1) Do gruntów pod lasami należy zaliczać:

1. grunty porośłe drzewostanami, bez względu na to, czy poza produkcją drewna służą również innemu użytkowaniu. Należą tu również szkółki leśne, zadrzewione części parków, letnisk, miejscowości klimatycznych i t. p., jeżeli tereny te nie są objęte podatkiem od nieruchomości;
2. grunty niezalesione lub niedostatecznie zalesione, zręby, halizny, płazowiny oraz inne grunty, przeznaczone do zalesienia na mocy decyzji władz;
3. zadrzewione rezerwy przyrodnicze i rezerwy leśne;
4. grunty trwale porośłe wikliną.

(2) Do gruntów pod lasami nie należy zaliczać:

1. gruntów porośłych krzewami bezwartościowymi lub prawie bezwartościowymi, jak np. gruntów porośłych wikliną bezwartościową;
2. gruntów suchych lub mokrych i zabagnionych, a także położonych w górach na glebach skalistych i osypiskach, porośłych karłowatymi drzewami pojedynczo, lub grupowo, jeżeli drzewa te nie przedstawiają wartości w miejscowych warunkach zbytu. Grunty te, jeżeli nie mają cech decydujących o zaliczeniu ich do innych kategorii, zaliczane będą do nieużytków.

§ 3. Przy zaliczaniu gruntów pod lasami do poszczególnych klas należy uwzględnić zarówno jakość drzewostanów, jak i siedliska.

W przypadkach, wymienionych w § 1 ust. 2 pkt. 2, uwzględnia się własne siedlisko klasyfikowanych gruntów oraz drzewostany, rosnące w sąsiedztwie na podobnym siedlisku; jeżeli zaś w sąsiedztwie niema drzewostanów, odpowiadających tym warunkom, uwzględnia się tylko siedlisko.

W przypadkach, gdy przy ocenie klasyfikowanego gruntu według jakości drzewostanów wypadłoby go zaliczyć do innej klasy, niż przy jego ocenie według jakości siedliska, należy przy zaliczaniu do właściwej klasy dać przewagę ocenie według siedliska, gdy chodzi o grunty niezalesione lub też porośłe drzewostanami w wieku przekraczającym 3/4 kolei rębny, zaś ocenie według drzewostanu, gdy chodzi o grunty porośłe drzewostanami młodszymi.

§ 4. Cechą charakterystyczną dla jakości drzewostanów są kształt i czystość strzały, znamionujące wartość użytkową drewna, dla przyrostu zaś — wysokość i grubość drzew w stosunku do wieku.

§ 5. Jakość siedliska ocenia się według jego wartości dla rosnącego tam drzewostanu. Jeżeli niema drzewostanu, ocenia się jakość siedliska według przydatności gruntu dla właściwych temu siedlisku rodzajów drzew. W przypadkach istnienia zatwierdzonego planu gospodarstwa leśnego miarodajne są dla ustalenia tej przydatności wskazania co do zalesień, zawarte w tym planie.

§ 6. (1) Za drzewostany charakterystyczne dla klasy I należy uważać drzewostany dębowe niedroślowe, które w wieku 100 lat posiadają, posiadały, lub rokują nadzieję, że będą posiadać — strzały grube i gonne o przeciętnej pierśnicy w korze przynajmniej 35 cm, przy wysokości drzewa ponad 25 m. Odziomki tych drzew powinny być przynajmniej do wysokości 5 m zdrowe, pełne, proste i bez sęków, ślepeków, guzów oraz innych wad.

(2) Za drzewostany charakterystyczne dla klasy III należy uważać drzewostany, wykazujące słaby przyrost.

Granice wysokości, charakterystyczną dla takich słabo rosnących i rozwijających się drzewostanów, podaje tabela:

Drzewostany w wieku 20 40 60 80 100 lat

a) sosnowe i modrzewiowe do	5	9	13	16	18 m	wysok.
b) świerkowe do	3	8	13	18	21	„ „
c) jodłowe do	1	6	13	17	20	„ „
d) dębowe do	3	6	9	12	14	„ „
e) olchowe do	9	14	17	19	—	„ „
f) bukowe i grabowe do	4	7	12	16	19	„ „
g) brzoźowe i osikowe do	7	12	15	17	—	„ „

Dla drzewostanów w wieku pośrednim pomiędzy wyżej podanym miarodajne będą wysokości wyśredkowane z wyżej podanych.

§ 7. (1) 1. Siedlisko, charakterystyczne dla klasy I gruntów pod lasami, odpowiada klasie I bonitacji dla dębu, wykazanej w tablicach zamożności o podziale trzechklasowym, a klasom I i II takich tablic o podziale cztero — lub pięcioklasowym.

2. Siedlisko, charakterystyczne dla klasy III gruntów pod lasami, odpowiada klasie III bonitacji w tablicach o podziale trzechklasowym, a klasom IV i V bonitacji w tablicach o podziale cztero lub pięcioklasowym.

3. Klasy III i IV bonitacji siedliska dla dębu odpowiadają klasie II gruntów pod lasami.

(2) Klasy pośrednie (I/II, II/III i t. d.) zalicza się do klas niższych.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

194.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 marca 1936 r.

o wypuszczeniu I serii 4% państwowej renty złotej.

Na podstawie art. 1, 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. o wypuszczeniu państwowej renty złotej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 21, poz. 175) zarządzam co następuje:

§ 1. Z dniem 1 kwietnia 1936 r. wypuszcza się I serję 4% państwowej renty złotej na łączną kwotę imienną 70.000.000 złotych w złocie w obligacjach na okaziciela po 10.000 złotych w złocie każda obligacja.

§ 2. (1) Renta zostanie spłacona do dnia 1 kwietnia 1981 r. drogą dwukrotnego w każdym roku jej trwania, poczynając od dnia 1 października 1936 r., umarzania części obligacji wylosowywanych w tym celu w dniach 1 kwietnia i 1 października podług planu umorzenia, podanego w załączniku do rozporządzenia niniejszego (załącznik).

(2) Numery obligacji, wylosowanych do umorzenia, będą ogłaszane w „Monitorze Polskim”.

§ 3. (1) Odsetki stałe od renty w wysokości 4 od sta w stosunku rocznym płatne są półrocznie zdołu w dniach 1 kwietnia i 1 października za zwrotem odpowiednich kuponów.

(2) Kapitał obligacji przestaje przynosić odsetki z dniem, w którym obligacja stała się płatną na skutek wylosowania jej do umorzenia.

(3) Każda obligacja jest zaopatrzona w kupony, płatne w najbliższym okresie trwania renty, oraz

w talon, upoważniający do otrzymania arkusza kuponowego na okres następny. Arkusz kuponowy, nie obejmujący okresu końcowego trwania renty, będzie zawierał talon na dalszy arkusz kuponowy.

§ 4. (1) Cenę sprzedażną obligacji I serii 4% państwowej renty złotej ustala się na złotych 100 za 100 złotych w złocie wartości imiennej. Dla instytucyj i osób prawnych prawa publicznego, nabywających obligacje renty w myśl art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 21, poz. 175), cena sprzedażna może być przez Ministra Skarbu ustalana z uwzględnieniem istniejących na rynku kapitałowym warunków dla lokat długoterminowych.

(2) Do ceny sprzedażnej dolicza się wartość kuponu bieżącego za czas do dnia zapłaty.

(3) Od obligacji renty, których subskrypcja została całkowicie opłacona przed dniem 1 kwietnia 1936 r., odsetki liczone będą od dnia opłacenia subskrypcji tych obligacji.

§ 5. (1) Spłata kapitału renty oraz wypłata odsetek nastąpi w złotych według równowartości 900/5332 grama czystego złota za jednego złotego w złocie zgodnie z przepisem art. 16 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) i art. 36 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509).

(2) Kapitał wylosowanych do umorzenia obligacji płatny jest wyłącznie w Oddziale Głównym Banku Polskiego w Warszawie, kupony zaś od obligacji płatne są we wszystkich oddziałach tegoż Banku.

§ 6. Obligacje renty ulegają przedawnieniu po upływie lat 20 od dnia, w którym stały się one płatnymi na skutek wylosowania ich do umorzenia, kupony zaś od obligacji — po upływie lat 5 od dnia ich płatności.

§ 7. Obligacje I serii 4% państwowej renty złotej mają wszelkie prawa papierów pupilarnych zgodnie z art. 2 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 141) i mogą być używane dla lokaty kapitałów osób, pozostających pod opieką i kuratelą, jako też kapitałów fundacyjnych, kościelnych, korporacyj publicznych oraz kaucyj cywilnych i wojskowych.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*